

Projektberättelse Lulespexet 2021

och Piraterna i Svenska Karibien

Start

Verksamhetsåret började med att Styrelsen Valde Florian Burgmann till direktör för Augustus 2021. Detta presenterades digitalt på grund av rådande coronarestriktioner.

Uppsättningens arbete började snart därefter med att, i samband med ett genomdrag, annonsera att nomineringen till staben hade öppnat. Nomineringarna öppnades upp så att man kunde fylla i eget intresse eller nominera någon som man kände skulle passa i en specifik stabsroll. Rekryteringsintervjuer hölls där intresset var stort för vissa poster och något svalt för andra. Efter intervjuer och samtal blev fördelningen:

- Florian Burgmann - *Direktör*
- Jesper Vårö Nilsson - *Lokal- Logistik- och Turnéansvarig*
- Alisa Orlova - *PR Samarbete*
- Petter Sandgren – *PR Grafik*
- Amanda Hansson – *Ekonomiansvarig*
- Amanda Jarlefeldt – *Manusansvarig*
- Love Norrby – *Regissör*
- Michelle von Rosen – *Regissör*
- Vera Barentsen – *Dekoransvarig*
- Adam Nagmér – *Kostym- och Sminkansvarig*
- Elvira Bergklint – *Orkesteransvarig*
- Jacob Lindström – *Spexmästare*

Efter en kort tid hade även manusgruppen valts ut och manusansvarig valde tillsammans med sin grupp och direktören ut synopset "Gustavia". Scenen i "Diselverkstaden" bokades också inför turnén då den brukar vara svårare att få tag på om man inte är ute i god tid.

Höstens arbete

Stabens rekryteringsperiod inleddes i samband med att marknadsföra spexet Spelet om Skottland som på grund av pandemin inte kunde framföras för allmänheten förutom via livestream. Något man gjorde som inte har gjorts på länge var att man affischerade på LTU med information om Lulespexet, rekryteringen och informationskvällen. Informationskvällen kunde hållas med hjälp av en stor sal samt digitala alternativ, då smittokurvorna gick nedåt och restriktionerna hade lättats. I likhet med de senaste åren var det svårt att få ihop en orkester och intresset för ensemblen var också lägre än tidigare, men efter att dramaövningar, auditions och rekryteringsintervjuer hållits skapades en uppsättning på ganska exakt 50 personer. Där ca 20 var nya och ca 30 var gamla medlemmar. Antalet var baserat på att det var den siffran som hela tiden varit aktuell för privata sociala sammankomster och förhoppningen var att man därmed skulle klara sig och inte behöva separera uppsättningen som man gjort året innan.

Strax efter nolleperioden anordnade spexmästariet och styrelsen en punschprovning, där årets punsch röstades fram. Det blev en passionsfruktspunsch.

KoS-ansvarig tillsammans med direktör och ordförande valde ut kiltyget. Ett i huvudsak klarblått tyg i en poly/viscosblandning från klanen Macrae. Ett direktörsplogg syddes, det blev en fantasyinspirerad piratrock för att följa temat. Årets maskot blev en gosedjursräv som fick det pirataktiga namnet "Rånar" Räfte. Denna maskot vandrade runt i grupperna och blev dekorerad med allt det medlemmarna tyckte den kunde behöva.

Under tidig höst skapade ekonomiansvarig och direktör efter flera samtal med samtliga gruppansvariga, förutom Spexmästare, en preliminär budget som behövde godkännas av styrelsen för att få uppsättningens startkapital. Spexmästariets budget ingick helt i föreningens.

En omgjord gammal post i staben var Lokal, logistik och Turné-ansvarig (LLT-ansvarig) som sattes som ansvarig för att bland annat boka och hålla kontakt med alla scener vi skulle använda oss av under året, samt samordna transporten dit. LLT-ansvarig tog även initiativet att börja planera en gemensam konferens mellan olika spex, som skulle kunna hållas under turnén när man ändå var där och hälsade på. På denna konferens var det tänkt att vi skulle hålla gemensamma workshops och ta lärdom av varandras olika arbete samt att avsluta det hela med en gemensam bankett. Det var flera spex som var intresserade, däribland kårspexet och Linköpings studentspex. Även arbetet för ett kulturevent i samband med premiären, som planerats föregående år men då blev inställt, påbörjades. Vid detta kulturevent var det tänkt att flera av Luleås kulturföreningar och människor som arbetar med kultur skulle kunna visa upp sig, hålla föreläsningar eller workshops i samband med Premiären.

Nu blev det tyvärr mycket som LLT-ansvarig inte kunde genomföra eller fick göra om på grund av pandemin, men man kan ändå bara rekommendera att fortsätta ha någon liknande roll i fortsättningen, då föreningens struktur håller på att förändras ganska mycket och då arbetet med scenerna har blivit betydligt större sedan LTU blev av med Aula Aurora.

Det var en mycket osäker tid så staben planerade flera olika alternativ för uppsättningens stora teambuildning dock hade tyvärr ingen räknat med att smittan skulle skena iväg som den gjorde och en

kort tid innan teambuildingens planerade datum blev staben tvungna att helt planera om och hålla den helt och hållet digitalt. Det blev så bra som det kunde bli, med nästan samtliga ur uppsättningen närvarande, men en något kortare teambuilding med mindre grupper över Zoom och förberedda välkomstbrev, så kunde ändå andan av teambuildingen behållas med fina lösningar på de gamla traditionerna.

Arbetsöndagarna inleddes i mitten av november och inklusive teambuildingen blev det totalt fem arbetsöndagar på hösten varav två var arbetshelger, men även här fick staben planera noga med hur och när man skulle träffas i person. Samtliga möten mellan gruppansvariga hade återigen börjat hållas via digitala tjänster.

I slutet på november blev restriktionerna så hårda som de skulle i Sverige, med en maxgräns på 8 personer som fick träffas. Detta ledde till problem för flera grupper då de inte längre kunde träffas i helgrupp. Dekor kunde lösa detta genom att köra ett varannan dag system, men för ensemblen blev det betydligt värre då de var precis på 8 personers gränsen och då valde att flytta hela sin verksamhet på distans.

Under söndagsfikorna under december hade PR-gruppen ordnat med en julkalender där man kunde se bland annat manusgruppens arbete, lära sig om kilthistoria och mycket annat skoj.

Vårens arbete

Vårens arbete startades upp i slutet av januari och restriktionerna gick ganska snart från att vara 8 personer i ett rum till 10kvm/per person, några av grupperna började ses igen och påbörja sitt arbete. Dock så tog det ganska lång tid innan alla började ses i sina grupper igen. Det kanske inte var det bästa beslutet att dröja med detta, då det ledde till stor stress i de grupper som var beroende av varandra. De var nämligen färdiga med förarbetet, men kunde inte fortsätta trots att deadline kom allt närmre. Inte heller fanns det några större möjligheter för uppsättarna att träffa och lära känna varandra, då söndagsfikorna hade blivit flyttat online. Där gjorde staben visserligen en sak av att ha slumpvist utdelade mingelgrupper, men detta var inget som kom ens i närheten av att träffa personer på riktigt.

Tidigt på året fick staben göra sig beredda på att vårens föreställningar samt turné nog skulle behöva ställas in.

Ganska direkt efter uppstarten på våren valde ekonomiansvarig att hoppa av Uppsättningen. Direktören övertog ekonomiarbetet och när man gick igenom det arbete som gjorts insåg man att ingenting hade bokförts varken detta år eller föregående, där det var samma ekonomiansvarige. Detta var mycket allvarligt då det, om det inte togs tag i korrekt, i västa fall kunde leda till stora böter och fängelsestraff för de som sitter som ansvariga i föreningen, något föreningen inte skulle översleva. Krismöten fick hållas med styrelsen där arbetet för Gustavia gick att rädda med hjälp av nya ersättningsansökningar samt kvitton från stabare som legat ut med pengar under sista kvartalet 2020 och första kvartalet 2021, men ännu inte fått någon återbetalning, samt en crashcourse i bokföringsprogrammet. På grund av detta, samt de nya förutsättningarna som pandemin gav, skapades även en ny budget att förhålla sig till.

Tack vare dessa åtgärder och på grund av ett bra samarbete med den nya kassören för föreningen gick det ändå att vända Gustavia på rätt köl.

Tyvärr har praxis tidigare år varit att den som faktiskt deklarerar inte riktigt har koll på all verksamhet inom föreningen speciellt uppsättningen. Detta kunde och kan fortfarande ha långtgående konsekvenser för Lulespexet.

Dock kan man bara av detta försöka dra lärdomen av att föreningen måste ha ett genomskinligt arbete speciellt med den ekonomiska delen då det är där föreningen kan fås på fall av en ensam person. Fördel vore också om styrelsens och stabens arbete sammanfogades mer så att fler fick inblick. Att helt överlåta ekonomiarbetet till kassören och direktören är att rekommendera nu när rutinerna har ändrats så att allt ekonomiarbete går igenom kassören ändå. Det minskar dessutom risken för fusk när alla utgifter och inkomster direkt redovisas på ett sätt som bland annat revisorerna har som uppgift att granska.

All kommunikation inom staben skedde online, detta var ett stort problem i en tid som alltid har varit väldigt konfliktfylld och där redan många missförstånd sker på grund av kommunikationsmissar och allmän press inför deadlines. För att förminska problemen de digitala träffarna gav, borde direktören fokuserat mycket tidigare på att ha fler teambuildingar inom staben.

Pandemin lättade lite efter sportlovsveckorna och grupper kunde börja träffas lite fler än förut, men risker, sjukdomssymptom och ett sjukdomsläge i Sverige som inte verkade bli bättre i den takt som hade behövts hade ändå fått staben att inse att det enda rätta var att ställa in vårens föreställningar och hoppas på en lättnad under sommaren.

Till en början var det planerat att ha totalt 12 arbetssöndagar och ungefär varannan helg arbetslördagar för uppsättningen. Efter valet att skjuta upp föreställningarna blev detta ändrat till ca 17 arbetssöndagar och där grupperna planerade individuellt hur mycket och när de ville lägga upp sin tid. Detta då lösningarna för hur man kunde hantera restriktionerna såg olika ut i olika grupper, beroende på storlek och ifall medlemmar var i riskgrupper eller ej.

Även turnén fick ställas in i sin helhet, tankar fanns på en norrbottensturné till hösten, men vid det här laget var staben i ett läge där de var glada om de fick ha en föreställning alls.

Spexkonferensen hölls digitalt med över 80 anmälda, framförallt med deltagare från Linköping, Kårspexet samt Lulespexet, men även från mindre spex som Umeå och Chalmers. Trots det ändrade formatet var det mycket uppskattat bland många medlemmar som deltog i både spexkuriosa från olika spex samt kunde vara med på olika workshops. På kvällen visades ett spex via en digital streamingsida.

För att ytterligare minska smittrisen gjorde danscoacherna i mitten av april om alla danser så ingen av ensembliserna rörde vid varandra

Orkestern var även den speciellt drabbad med flera avhopp och dålig närvaro, men strax innan sommaren lyckades ändå orkesteransvarig få ihop ett helt band. Tack vare att det var mycket duktiga musiker övade de snabbt in låtarna och fick ihop ett bra genomdrag med ensemblen.

Tack vare extratiden som framskjutningen av föreställningarna gav kunde produktionsgrupperna ta igen lite av den tid de hade förlorat på grund av pandemin. Den gav även PR-gruppen, som redan uppnått sitt budgetmål att söka och få in fler sponsorer och bidrag.

Efter många om och men kunde ändå uppsättningen hålla två genomdrag med en veckas mellanrum innan sommaren. Dessa hölls 9e och 16e maj i en av LTUs tentasalar så att avstånd mellan orkester och ensemblen skulle gå att hålla och därmed vara okej för LTU att vi var så pass många i ett rum. Resterande grupper kunde ta del av uppspelen via livestream och inspelning.

Innan sommaren skrevs den låt som direktören skulle sjunga som inledning av spexet. Låten som skrevs om var punkgruppen KSMBs hit Sex Noll Två.

Istället för en sista fest innan sommaren hade spex-M ordnat en utomhusaktivitet där grupperna gick runt till olika stationer och genomförde uppdrag och tävlingar.

Föreställningarna

För att marknadsföra och sälja biljetter stod några av uppsättningen på LTU och marknadsförde. Detta nästan varje dag från det att nya läsåret hade börjat och nolleperioden hade startat. Vidare hade marknadsföring skett med en trailer som delades med inlägg på Lulespexets sociala medier och veckorna innan via betald annonsering på Facebook.

Biljetter såldes i några veckor innan föreställningarna på campus och vid en större märkesförsäljningsdag som skedde i anslutning till LTUs nolleperiod.

Uppsättningens första skenrep skedde samma dag som nollemaknaden hölls på LTU, det var en del logistik, men det gick att kombinera och blev en av dagarna vi sålde flest biljetter.

Dagen innan premiär hölls genrep och tack vare detta kunde vi lämna kvar all dekor och teknik på plats och därmed spara riggningstid under föreställningarna. Skenrep, genrep och föreställningar, 29/8, 3/9, 4/9 och 5/9, skedde på stora scenen på Kulturens hus. Planerat var först att endast sista föreställningen skulle spelas på stora scenen och resterande på lilla, men tack vara en bra kommunikation med Kulturens hus lyckades man få stora scenen alla dagar till samma pris som man först avtalat. Detta var en glas överraskning då man nu fick mer plats att röra sig på. Även om grupperna kunnat se varandra nästan lika mycket som tidigare år och det skapats en god sammanhållning inom grupperna, var det där uppsättningen äntligen kunde få smaka lite på den gemenskap som fås genom att nervösa hänga med varandra backstage.

Backstage delades det ut affischer, märken, pins och prular av PR-gruppen. Då de var effektiva och ändå i farten hade de även ordnat så att prulen från föregående år, som inte hade blivit till, skapades och kunde delas ut till de som var kvar eller kom förbi. Resterande prular fick styrelsen ta över tillsammans med en lista på vem som ännu inte fått sin.

Inför föreställningarna hade PR tagit kontakt med Norrbottenskuriren där man fick ett helt uppslag med intervjuer och fina bilder från repetitioner .

Två föreställningar hölls, varav den ena sändes live via norrmedia, med ett närvarande publikantal på ca 200 åskådare per föreställning samt ca 200 till på livestreamen. Föreställningen som streamades spelades också in och klipps nu ihop till en video som ska kunna ses av framtida lulespexare.

Dock var det fortfarande väldigt direkt efter restriktionslättnader så det var inte realistiskt att anordna det tänkta kultureventet det här året heller, då det hade blivit mycket i sista sekunden och vi inte hade kunnat vara helt säkra på att lättnaderna skulle vara tillräckligt bra innan premiären.

Veckan efter föreställningarna åkte uppsättningen iväg till badhuset i Boden för att därefter åka vidare till bygdegården i bredåker för att ägna sig åt årets första och sista fest. Detta event skedde i samarbete med styrelsen där budgeten för badhuset och lokalhyra täcktes av den uteblivna kostnaden av teambuildingen hösten tidigare.

Ekonomiskt utfall

Det ekonomiska utfallet för Gustavia blev långt bättre än förväntat trots alla problem vid årsskiftet. Totalt blev det en vinst på ca 97 500 kr vilket var en plusdiff mot budget på nästan 80 000 kr. Tyvärr mycket på grund av att man sparade in många kostnader genom att ställa in både föreställningar och turné. Men också på grund av att man på grund av det dåliga utfallet tidigare spex dragit åt bältet ganska hårt. Men några lyckliga saker man inte hade räknat med måste också tas med i beräkningen.

Bland annat var det svårt att budgetera för inkomsten från studieförbud, då man tidigare år budgeterat att få 10 000 kr, men aldrig fått någon utbetalning. Halvvägs in i Spelet om skottland bytte man studieförbund från till folkuniversitetet och det gav att man i Gustavia slutligen fick ca 45 000kr i bidrag och hela kostaden för STIM betald.

Men de absolut stora hjältarna för Gustavias ekonomi är utan tvekan PR-gruppen, vars hårda arbete gjorde allt möjligt. Samarbeten som hade fåtts in under året var:

- Akademiska Huset
- Luleå Kommun
- Luleå Energi
- Vision
- Akavia
- Region Norrbotten
- Vision

Avslut

Spexet Gustavia och piraterna i svenska Karibien var ett mycket lyckat spex på flera sätt. Det är det första spexet som lyckats vara en ekonomisk framgång sedan Franska revolutionen 2017, (eller Vlad III Dracula dock är ekonomin inte helt färdigt redovisad där än) men framförallt var det ett roligt studentspex med en nöjd och kultursvulten publik varefter många nya spexare valde att stanna kvar i föreningen och försöka på nytt, förhoppningsvis med lite mindre pandemi och lite mer turné.

Slutligen måste man ge en stor eloge till hela staben i Gustavia då arbetet under ett pandemiår långt övergick det man rimligen kan vänta sig att någon ska utföra i en ideell förening, speciellt då man fick vänta extra länge på att få känslan av att ha lyckats göra något sort tillsammans.

Florian Burgmann

Direktör, Gustavia och piraterna i svenska Karibien

